

[Energiministeren]

Det sjette punkt vedrører anvendelsen af halm og træflis i naturgasområder. Det fremgår af beslutningsforslaget, at anvendelsen af biobrændsler i naturgasområder kun skal finde sted, såfremt det er nødvendigt for at få anvendt de potentielle biobrændselsmængder. Forslagsstillerne forudsætter endvidere, at staten skal dække de regionale selskabers indtægtstab som følge af mistet naturgasafsætning til de decentrale kraftvarmeværker. Herudover vil Dngas lide et indtægtstab. Endvidere ligger der formentlig i forslaget, at disse biobrændselsværker i naturgasområderne skal have samme tilskudsmuligheder fra CO₂-lovpakken som biobrændselsværkerne uden for gasområderne. Konsekvensen af forslaget er således, at staten skal yde tilskud til de regionale naturgasselskaber svarende til disses tabte dækningsbidrag. Hertil kommer elproduktionstilskud efter CO₂-pakken på op til 27 øre pr. kWh til det biobrændselsfyrede kraftvarmeværk, og endelig kan der efter CO₂-pakken gives anlægstilskud til biobrændselsværket. Følges forslaget, kan det således få vidtgående statsfinansielle konsekvenser.

Regeringen vil imidlertid meget gerne tillade et friere brændselsvalg, men det må også være op til en lokal overvejelse, om man vil gå bort fra den forudsatte naturgasforsyning, og i konsekvens heraf må de tab, som de regionale måtte lide, dækkes af interessenterne i de regionale naturgasselskaber. Staten bærer også en del af sit tab gennem manglende indtægter til Dngas. Regeringen er principielt betænkelig ved at begynde at justere på naturgasselskabernes lånerammer, som har vist sig at være en god styringsramme for udviklingen i selskabernes omkostninger.

Om det sidste punkt, punkt 7, om øget satsning på energiafgrøder vil jeg blot sige, at regeringen er indstillet på at bidrage til forsøg med dyrkning af energiafgrøder. Som bekendt er der allerede igangsat forsøg af landbruget og Landbrugsministeriet.

Afslutningsvis vil jeg blot endnu en gang slå fast, at vi er enige i intentionerne bag forslaget. Flere elementer ligger tæt op ad regeringens egne overvejelser, flere elementer er dækket af den dagsorden, der blev vedtaget tidligere i eftermiddag, og derfor håber vi, at vi alle kan få samlet tankerne også til udarbejdelsen af den handlingsplan, der er omtalt i den vedtagne

dagsorden, til noget konstruktivt, vi alle sammen kan være enige om.

Poul Nielson (S):

Det er lige før, at jeg kan begynde dér, hvor ministeren holdt op. Vi synes i Socialdemokratiet, at De Radikale med forslaget har bidraget til at speede processen op vedrørende biomassens indplacering i energianvendelsen.

På en række punkter er der naturligvis en konflikt mellem forslaget og 20. marts-aftalen af 1990, men en bred kreds af partier har også accepteret, at vi måtte tage op til forhandling, hvad der skal gøres, hvornår osv. Alligevel synes jeg, at det er på sin plads at sige, at denne diskussion i det hele taget illustrerer, at de politiske prioriteringer skifter hurtigere end den tid, det tager at implementere de forskellige beslutninger, der træffes, og derved har vi altså et slags rytmeproblem i sagerne. Men når det er sagt, er vi altså i Socialdemokratiet enige i, at tiden er inde til at se på at få struktureret og planlagt biomassens placering i energianvendelsen.

Vi har allerede, før dette forslag blev fremsat, i øvrigt sammen med De Radikale og SF, givet regeringen tilsagn om, at Socialdemokratiet vil være med i forhandlinger om det, og en af de ting, jeg synes er vigtig, som det også er blevet klargjort i dag med den dagsorden, der blev vedtaget, er, at kysten nu er klar til, at man på en masse områder kan gå i gang, nemlig ved at vi peger på, at i den såkaldte fase 3-del af 20. marts 1990-aftalen er der intet til hinder for, at man kan gå i gang med statslig støtte til anlægsaktiviteten og i medfør af vores fortræffelige CO₂-pakke med 27 øre pr. kWh bundet i elproduktionen, og elværkerne er forpligtet til at købe den el, der er tale om.

Planlægningsproblemet vedrører først og fremmest varmesiden, for det kunne være en idé at se på det på en anden måde og sige, at det rigtige er at lave biogasbaseret el dér, hvor vi har den store gyllekoncentration, for så skal vi ikke lave nye ledninger og have lange transportere osv., så laver vi el alene. Vi taler under alle omstændigheder om en subsidieret elproduktion for at løse nogle miljøproblemer i landbruget, og hvis der er nogenlunde økonomisk rimelighed i det, kunne man altså skære igennem og løse en kolossal masse planlægningsproblemer ved at lave el alene-løsninger.